

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 580

гр. Русе, 21.06.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ВТОРИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Велкова

Членове: Антоанета Атанасова
Михаил Драгнев

като разгледа докладваното от Мария Велкова Въззивно гражданско дело № 20224500500316 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по въззивна жалба от Г. А.. Г. от гр.Русе против решение №451/15.04.2022 г., постановено по гр.д.№ 5608/2021 г. на Русенския районен съд, с което е отхвърлен предявеният от него иск с правно основание чл.439 от ГПК.

Окръжният съд констатира, че гр.д.№ 5608/2021 г. по описа на Русенския районен съд е изпратено от РРС и постъпило във въззивния съд на хартиен носител, но всички постановени актове на районния съд, протоколите от проведените съдебни заседания и обжалваното решение, не са подписани саморъчно или надлежно заверени.

Протоколите от съдебните заседания, както и обжалваният съдебен акт са представени в хартиено копие на електронно подписан документ. Хартиеният препис не представлява оригинал на акта, нито е надлежно заверено копие съгласно предвидената в чл.102а, ал. 4 ГПК процедура, според която: „Издаден в електронна форма акт на съда може да се възпроизвежда в документ на хартиен носител, който има значението на официален препис, след заверка от служител, овластен от ръководителя на съответния съд.“

Според настоящият съдебен състав протоколите от проведените открити съдебни заседания, както и крайният акт на съда, с който се приключва делото следва да бъде подписан с мастилен подпис от издалия го съдия. Вярно е, че както чл. 360а от ЗСВ, така и чл. 102а ал. 1 ГПК изискват всички актове на

съда да се издават в електронна форма. Същевременно обаче в ГПК е запазено изискването относно протоколите от съдебните заседания и крайните актове на съда /решения, определения, разпореждания/, да се създават и в още една форма - писмена /чл. 235, ал. 4 от ГПК/, като този писмен акт се изисква да се подпише материално от всички съдии взели участие в постановяването му /чл. 236, ал. 3 от ГПК/. Доколкото чл. 102а ал. 1 ГПК е обща правна норма касаеща всички актове и процесуални действия на съда, а нормите на чл. 235, ал. 4 ГПК и чл. 236, ал. 3 ГПК са специални правни норми и касаят само крайния акт на съда, то специалните правни норми дерогират общата правна норма и от достатъчност само на електронната форма за акта, изискват и писмена такава със саморъчен мастилен подпис на съдията. В ГПК изискването само за електронна форма на крайния съдебен акт не е така ясно изразено както в НПК с промяната в чл. 310, с която се изисква присъдата да се изготвя в ЕИСС и да се подписва с квалифициран електронен подпис. Това изискване за писмена форма на окончателния съдебен акт, косвено се потвърждава и от изискването чл. 406, ал. 3 ГПК за правенето на надлежна бележка върху акта, въз основа на който се издава изпълнителен лист. За издаване на изпълнителен лист се изисква писмена форма /чл. 408, ал. 1 от ГПК/. Писмена форма се изисква по силата на чл. 412, т. 12 от ГПК и за заповедите за изпълнение по чл. 410 и чл. 417 от ГПК. Кое то също се потвърждава от изискването на чл. 418, ал. 2 от ГПК /норма идентична с тази на чл. 406, ал. 3 от ГПК/.

Ето защо настоящото дело следва да се прекрати и да се върне на съдията докладчик от РРС, за подписване на крайния съдебен акт на съда с мастилен подпис от постановилия го съдия или в краен случай с официална заверка на преписа от този съдебен акт по реда на чл. 102а ал. 4 ГПК с печат на съда и подпис на съдебен служител направил заверката с посочване на трите му имена и длъжността. По същият начин следва да се подпишат или заверят и протоколите от проведените съдебни заседания.

В този смисъл е и формираната практика на съдилищата, както и тази на ВКС. Така, според определение № 60140 от 10.11.2021 г. на ВКС по ч. гр. д. № 4067/2021 г., I ГО, ГК, приложеният по делото акт следва или да бъде саморъчно подписан или да бъде представен в копие от ЕИСС, от което да е видно кои са съдиите подписали акта и да бъде надлежно заверено с печат на

съда и с подпис на длъжностно лице с посочени три имена и длъжност на това лице. Също в разпореждане № 60099/22.11.2021г., на ВКС, II ТО, ТК, се сочи, че подписите на електронните документи създадени в ЕИСС не могат да бъдат проверени, доколкото Върховния касационен съд не използва ЕИСС. По делото са се изисквали оригинали на съдебни актове по смисъла на чл. 235, ал. 4 и чл. 236, ал. 3 ГПК или надлежно заверени преписи по реда на чл. 102а, ал. 4 ГПК. Подобно е произнасянето на ВКС и в разпореждане № 181/08.10.2021г., III НО, разпореждане № 171/01.10.2021г., I НО и др.

По изложените съображения въззивният съд приема, че производството пред въззивната инстанция следва да се прекрати, а делото следва да бъде върнато на първоинстанционния съд за изпълнение на дадените указания.

По изложените съображения Русенският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по в.гр.д.№316/2022 г. по описа на РОС.
ВРЪЩА делото на Русенския районен съд за изпълнение на указанията, дадени в мотивите на определението.

След отстраняване на нередовностите жалбата, заедно с делото следва да се изпрати на Русенския окръжен съд за разглеждане.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____